

Parròquies 3 viles

Santíssima Trinitat (C) 12 de Juny de 2022 – Núm. 29

"Ara bé, com podran invocar-lo, si no hi creuen? **I com creuran en ell, si no n'han sentit parlar?** I com en sentiran parlar, si ningú no l'anuncia?" (Rm 10, 14). En ple segle XXI occident ha esdevingut una autèntica terra de missió. La Santíssima Trinitat ha passat a ser per a molts desconeguda. La majoria dels adults i la pràctica totalitat de la joventut mai no han rebut una predicació catòlica. No coneixen el Senyor, ningú no els hi ha predicat. En el millor dels casos la predicació a col·legis i espais catòlics ha consistit a *pintar murals, a dir que hem de ser bons, compartir i creuar pels passos de zebra*. Un bonisme insuls que ha amagat el rostre de Déu, que ha silenciat la importància d'una relació viva amb nostre Senyor que és viu! Sense sal ni llum el món mor en tenebres víctima d'ideologies irracionals, com la ideologia de gènere, ofegat en sentimentalisme i hedonisme, i envoltat d'una cultura de la mort, on als hospitals públics les dones embarassades se'ls ofereix a la primera de canvi l'avortament. Una societat on no neixen nens, on no se sap distingir entre el bé i el mal. Una societat plena de por que fugi del compromís, amb la desaparició dels matrimonis i que necessita l'anestèsia de la constant activitat i estímul per no escoltar el buit interior. Una societat en definitiva que reclama imperiosament que se'ls prediqui l'amor de Déu, la bellesa i la noblesa de la Veritat de Crist, la llibertat i la gràcia, la salvació i el perdó dels pecats, el cel i l'infern. En la nostra tasca de transmetre la fe, podríem preguntar-nos: Quan va ser la darrera vegada que vas resar? Quan la darrera vegada que vas parlar de Crist amb els teus? Quan la darrera vegada que els teus et van veure humilment agenollat davant Déu? Posem el Senyor enmig de la nostra predicació i la nostra vida i veurem els prodigis del seu braç poderós.

Sense la comunió no hi podem viure. Podem viure sense calefacció, sense internet, sense mòbil, sense riqueses, sense fama, sense salut... Podem? Però no sense el Senyor, no sense l'amor infinit de Déu, no sense el seu perdó sense límits, no sense la seva pau. A cada missa podem entrar en comunió amb Ell, unir-nos al seu sacrifici, acollir l'abundància de la seva gràcia que ens inunda, rebre a casa nostra, des de la fe, la seva presència, el seu amor i la seva amistat. Els sants ho van percebre perfectament, i edificant la seva vida sobre la Roca que és Crist en van viure molts en pobresa, calumniats i perseguits, abandonats de tots, amb fam i set, però sempre amb goig i pau, sempre amb l'amor de Déu, amb els dons de l'Esperit Sant. Revisquem la nostra amistat amb el Senyor, acollim avui la seva salvació. Abracem mansament la Creu i hi trobarem Crist Salvador i als peus d'ella la seva Mare estimada.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Baptismes. Ignacio Lacambra (LL), Nacho Boter (SV), Bea Palomar (SV), Carlota Rechi (LL), Valeria Borrás (LL), Mia i Àlex Jiménez (SV).

Matrimonis. Carla Fuster i Ignacio Moreno (LL).

Exèquies. Jaume Timoneda (CA). Descansi en pau.

Processó del Corpus pels carrers del poble. Diumenge 19 de juny, a la 13 h. a St. Vicenç, i a les 19:45 h. (després de missa de 19 h.) a St. Andreu.

HORARIS MISSA ESTIU

Del 2n Diumenge de Juny al 4rt Diumenge de Setembre

	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		10:00							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes							10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

"Pero ¿cómo invocarán a aquel en quien no han creído? ¿Cómo creerán en aquel a quien no han oído? ¿Cómo oirán sin que se les predique?" (Rm 10, 14). En pleno siglo XXI occidente se ha convertido en una auténtica tierra de misión. La Santísima Trinidad ha pasado a ser para muchos alguien desconocido. La mayoría de los adultos y la práctica totalidad de la juventud jamás ha recibido una predicación católica. No conocen al Señor, nadie les ha predicado. En el mejor de los casos la predicación en colegios y espacios católicos ha consistido en *pintar murales, en decir que tenemos que ser buenos, compartir y cruzar por los pasos de peatones*. Un buenismo de baja estofa que ha ocultado el rostro de Dios, que ha silenciado la importancia de una relación viva con nuestro Señor que está vivo. Sin sal ni luz el mundo perece en tinieblas víctima de ideologías irracionales, como la ideología de género, ahogado en sentimentalismo y hedonismo, y envuelto en una cultura de la muerte, donde en los hospitales públicos las mujeres embarazadas se les ofrece en la primera de cambio, el aborto. Una sociedad donde no nacen niños, donde no se sabe distinguir entre el bien y el mal. Una sociedad llena de miedo que huye del compromiso, con la desaparición de los matrimonios y que necesita la anestesia de la constante actividad y estímulo para no escuchar el vacío interior. Una sociedad en definitiva que reclama imperiosamente que se les predique el amor de Dios, la belleza y la nobleza de la Verdad de Cristo, la libertad y la gracia, la salvación y el perdón de los pecados, el cielo y el infierno. En nuestra tarea de transmitir la fe, podríamos preguntarnos: ¿Cuándo fue la última vez que rezaste? ¿Cuándo la última vez que hablaste de Cristo con los tuyos? ¿Cuándo la última vez que los tuyos te vieron humildemente arrodillado ante Dios? Pongamos al Señor en medio de nuestra predicación y nuestra vida y veremos los prodigios de su brazo poderoso.

Sin la comunión no podemos vivir. Podemos vivir sin calefacción, sin internet, sin móvil, sin riquezas, sin fama, sin salud... ¿Podemos? Pero no sin el Señor, no sin el amor infinito de Dios, no sin su perdón sin límites, no sin su paz. En cada misa podemos entrar en comunión con Él, unirmos a su sacrificio, acoger l'abundancia de su gracia que nos inunda, recibir en nuestra casa, desde la fe, su presencia, su amor y su amistad. Los santos lo percibieron perfectamente, y edificando su vida sobre la Roca que es Cristo vivieron muchos de ellos en pobreza, calumniados y perseguidos, abandonados de todos, con hambre y con sed, pero siempre con gozo y paz, siempre con el amor de Dios, con los dones del Espíritu Santo. Reavivemos nuestra amistad con el Señor, acojamos hoy su salvación. Abracemos mansamente la Cruz y encontraremos en ella a Cristo Salvador y a los pies de ella a su Madre querida.